UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Missale Romanum nuper impressum cu[m] o[mn]ibus alijs missis

Venetijs, 27. Okt. 1501

D[omi]nica. vij. post penthe. Jntroit[us]..

urn:nbn:de:hbz:466:1-70304

Visual Library

ce greſſus meos in ſemitis tuis vt nõ moueant̃ veſtigia mea: inclina aurez tuaz: ⁊ exaudi verba mea mirifica miſericordias tuas q ſaluos facis ſperãtes ĩ te dñe.

Secre. Propitiare dñe ſupplicatiõibus nr̃is: ⁊ has ppl'i tui oblationes benignus aſſume: ⁊ vt nullius ſit irritũ votũ: nullius vacua poſtulatio: pſta q̃s: vt qđ fideliter petim⁹: efficaciter ꝯſequamur. Coĩo. Circuibo ⁊ imolabo in tabernaculo ei⁹ hoſtiaz iubilatiõis: cantabo ⁊ pſalmum dicam domino. Poſtcõio. Repleti domine muneribus tuis tribue queſumus: vt eoꝝ emũdemur effectu ⁊ muniamur auxilio. Per. Dñica .vij. poſt penthe. Introit⁹.

Omnes gẽtes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis. ps. Quoniam dominus excelſus terribilis rex magnus ſuper omnes deos. ℣. Gloria.

Oratio. Deus cuius ꝓuidentia in ſui diſpoſitiõe nõ fallitur: te ſupplices exoramus: vt noxia cũcta ſubmoueas: ⁊ oĩa nobis profutura concedas. Per. Ep̃la ad romanos .vj. caplo.

Fratres: Humanũ dico ꝓpter ĩfirmitatẽ carnis vr̃e. Sicut eni exhibuiſtis mẽbra vr̃a ſuire imũdicie: et iniqtati ad iniqtatem: ita: ⁊ nũc exhibete mẽbra vr̃a ſuire iuſticie in ſãctificationẽ. Cũ eni ſerui eſſetis peccati: liberi fuiſtis iuſticie. Quẽ ergo fructũ habuiſtis tũc in illis: in qbus nũc erubeſcitis? Nã finis illoꝝ mors ẽ. Nũc vo liberati a pctõ: ſerui aũt facti deo: habetis fructuz veſtrũ in ſãctificationẽ: finez vo vitã eternã. Stipẽdia eniz peccati mors. Gr̃a aũt dei vita eterna. In xp̃o ieſu dño noſtro. Grad. Venite filij audite me: timorem dñi docebo vos. ℣ Accedite ad eũ ⁊ illuminamini ⁊ facies veſtre nõ cõfũdent̃. Alla. ℣ Oẽs gẽtes plaudite manibus iubilate deo in voce exultatiõis.

Scdm matheũ .vij. ca. In illo tempe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Attendite a falſis pphetis: qui veniunt ad vos in veſtimẽtis ouium: intrinſecus autem ſũt lupi rapaces. A fructib⁹ eoꝝ cognoſcetis eos. Nũquid colligunt de ſpinis vuas: aut de tribulis ficus? Sic omnis arbor bona fruct⁹ bonos facit. Mala aũt arbor: fruct⁹ malos facit. Nõ poteſt arbor bona fruct⁹ malos facere: neq; arbor mala fruct⁹ bonos facere. Oĩs ar-

boꝛ que nõ facit fructũ bonuꝫ
excidetur: ⁊ in ignem mittet.
Igit ex fructibus eoꝛũ cogno
ſcetis eos. Nõ om̃is qui dicit
mihi dñe dñe: intrabit in re/
gnũ celoꝝ: ſꝫ q facit volũtatẽ
pr̃is mei: qui in celis eſt: ipſe
itrabit i regnũ celoꝝ. Offer.
Sicut in holocauſtũ arietum et
thauroꝝ: ⁊ ſicut in milibꝰ agno/
rum pinguium: ſic fiat ſacrificiũ
noſtrum in cõſpectu tuo hodie
vt placeat tibi: q2 nõ eſt confuſio
cõfidentibꝰ in te dñe. Secreta.
Deus qui legaliũ diffe/
rẽtiaꝫ hoſtiaruꝫ vnius
ſacrificij perfectione ſanxiſti:
accipe ſacrificiũ a deuotꝭ tuis
famulis: ⁊ pari benedictione
ſicut munera abel ſanctifica:
vt qđ ſinglĩ obtulerũt: ad ma
ieſtatis tue honoꝛẽ: cũctis ꝓfi
ciat ad ſalutẽ. p. Coĩo. Inclina
aurẽ tuaꝫ: accelera vt eruas me.
Tua nos dñe Poſtcõio.
medicinalis opatio: ⁊ a
nr̃is puerſitatibꝰ clemẽter ex/
pediat: ⁊ ad ea q̃ ſũt recta ꝑdu
cat. Per. Dñica. viij. poſt pẽ/
Suſcepi/ the. Intro.
mus deus miſericoꝛ
diam tuam in medio
templi tui ſm nomẽ
tuuꝫ deus: ita ⁊ laus tua in fines
terre: iuſticia plena eſt dextera
tua. Ps. Magnus dominus ⁊ lau
dabilis nimis: in ciuitate dei no
ſtri in mõte ſancto eiꝰ. ℣. Gloꝛia.
Largire nobis do/ Oõ.
mine q̃ſumꝰ ſemꝑ ſpũ
cogitãdi q̃ recta ſũt ꝓpitius ⁊
agẽdi: vt q ſine te eſſe nõ poſ/
ſumꝰ: ſm te viuere valeamꝰ.
Per. Epĺa ad romanos. viij. ca.
Fratres: Debitoꝛes ſu/
mus: nõ carni: vt ſcꝫ car
nẽ viuamꝰ. Si eniꝫ ſm carnẽ
vixeritis moꝛiemini. Si autẽ
ſpũ facta carnis moꝛtificaue/
ritis viuetis. Quicũqꝫ ſpũ dei
agũtur: hi filij dei ſũt. Nõ eni
accepiſtis ſpm̃ ſuitutis iterũ
i timoꝛe: ſꝫ accepiſtis ſpm̃ ado
ptiõis filioꝛuꝫ: in quo clama/
mus: abba pr̃. Ipſe enim ſpũs
teſtimoniũ reddit ſpiritui no
ſtro ꝙ ſumꝰ filij dei. Si aũt filij
⁊ heredes. Heredes qdẽ dei:
coheredes aũt xp̄i. Grad. Eſto
mihi in deũ ꝓtectoꝛem: ⁊ in locũ
refugij: vt ſaluum me facias. ℣.
Deꝰ in te ſperaui dñe nõ ꝯfũdar
in eternuꝫ. Alla. ℣. Magnus
dñs ⁊ laudabilis valde in ciuita
te dei in mõte ſctõ eius. Scd̃m
In illo tpe: lucã. xvj. ca.
Dixit ieſus diſcipl̃is ſuis
parabolã hãc. Hõ qdaꝫ erat
diues: q habebat villicum: ⁊
hic diffamatꝰ eſt apud illũ q̃ſi
diſſipaſſet bona illiꝰ. Et voca
uit illum: ⁊ ait illi. Quid hoc

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN